

amb el raspallet damunt les celles ja veureu que van prenent una vigrositat no acostumada. Després de l'aplicació ve encara el treball més delicat. Aquest consisteix en agafar un bon grapatet d'ortigues tendres i envirar pel per pel, les pestanyes.

Fet això porten les pestanyes a l'ombra per que s'assequin i esdevindreu la més encisadora de les dones.

Proveu-ho i us convencereu, puix heu de tenir en compte que portar les pestanyes embullades son el senyal evident d'un mal geni inaguantable.

Lo que pot la moda

Hem vist brincar en una sardana a una simpàtica nena que viu al carrer de Alta Sant Pere.

Hom endevina en aquesta nena, una perfecta i acurada *línea*, però ens hem enterat que els seus sacrificis li costa.

Això d'embrutir a la nit els plats perquè el pare es cregui que s'ha sopat, no es gaire recomanable, però la qüestió és conservar la *línea*.

No s'ho prengui tant seriosament T.r.s.t., puix en una *línea* sempre hi està bé una curva, encara que sigui un xic pronunciada.

Diàleg al vol

—Hola, noi, com te va?

—Sí, mira, ja ho pots veure, anar tirant. He vingut a passar una temporada entre vosaltres. Ja us enyorava. I tú, què?

—Jo, com sempre. Treballar pels de casa i..... per la causal Hem patit molt durant aquests 7 anys. Era una vergonya.

—Ho crec, noi, ho crec. I a propòsit. He vist que teniu un nou periòdic. *El Terrat*, o *L'Eixida*.

—Aol sí, *La Galeria*, vols dir.

—I què tal, *La Galeria*. Fa bondat? Quines tècles toca?

—Home, ja ho veuràs. Et donaré un detall. Des de que surt, no ha blasmet ni un assumpte del règim dictatorial. Tot el que s'ha fet sota la lluminosa advocació dels Alcaldes Puig E., Palmer Bernat, (eh, quin un!) Bassols, Vives i Jou, ho troba bé. Al menys, no ha dit aquesta boca és meva. Això sí, troba molts defectes als federals republicans anteriors al Directori i encara més defectes als regidors accidentals d'ara.

—Aleshores, no cal que t'escarrassis. Ja sé de quin peu es dól. Es de la U. de la M. i de la N.

—Justa la fusta. De la «Unica Pesta Nacional».

contes breus

Els perills que amenacen a Empordà Federal

«Empordà Federal» el portant-veu de la Federació federal dels federalistes de la federal Figueres ve de llargues setmanes ensopint als seus llegidors amb una de comptes i bescomptes, que *bueno*.

Els admiradors d'aquell rotatiu que aviat semblarà *la vanguardia* de Figueres pels anuncis, no els hi toca la camisa al cos en pensar com s'ho farien per a omplenar el periòdic si la gent de la Dictadura ho haguessin fet tot be.

I sobretot com s'ho faran, quan hagin finit les llaunes-devantals que fa una temporada serveixen als seus soferts llegidors. Que pot ser els sometran al tractament crisantemístic sistema Tr.m.ls? o be els passaran per la pedra, sistema X.fr, R.r.? o els sometran a la prova divagadora ensopida de l'ex-colaborador de totes *Les Veus* clericals de Barcelona i Figueres, el re-llorejat floralesc senyor P..g P.j.d.s? o be els hi serviràn les amanides de cullita Publicitaria del percutent i nerviós Alb.rt G.lt.r? o els espurnejaran pel procediment de l'hereu G.l.? o els sometran al lexic meticulós i càustic del nou agrícola senyor P.rt.ll, glòria i esperança de la joventut de les ejes innombrables?

Davant del perill d'un aital farrigo-farrago, demanem al Déu de les altures *por donde los astros van* que descobreixin algún altre excés de la gent de la Dictadura. Així, els d'*Empordà Federal* s'esbravarien, ens deixarien viure tranquils..... ¡no llegint les llaunes-devantals, tots tant contents! com deia no se qui.

V. L. R.

Passejada original

S'atura un auto a la Placeta. En Pierre (el vell), diligent com sempre, s'hi atança.

—Una fonda?

—Sí, senyor.

—Doncs, mirin. Aquí mateix n'hi ha una d'excel·lent. Quedaran molt contents. Vinguin, vinguin. Aquí mateix, veuen. Hôtel Llombart. Confort modern. Vistes a la Rambla.....

—Molt bé. Molt bé; però, abans, voldriem que algú ens fes passejar una miqueta aquesta guineu. La pobra ve tulida del llarg viatge.

—Oh! això rai—diu en Pierre—jo mateix me'n cuidaré. No en passin ànsia.